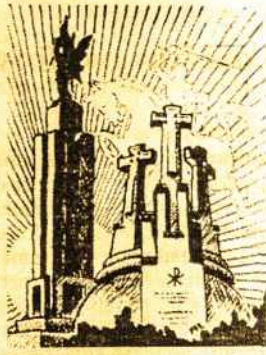


TĖVIŠKĖS AIDAI

Serving the Lithuanian Community since February 11, 1956

Nr 2 (2403) 2008 VASARIO - FEBRUARY 6

This fortnightly newspaper was mailed on Wednesday, February 6, 2008



mgestautas@hotmail.com

Lietuva, kurioje aš gyvenu

Lietuva turi įstabią praeitį, platų kultūrinį paveldą, didžius žmones, tačiau visa tai išliko prisiminimuose. O kaip yra šiandien? Kad ir kaip sunku pasakyti, bet, mano nuomone, mūsų tauta vis labiau smunka. Praeities kontekste šiandieninė Lietuva atrodo paradoksaliai - laisvesniame pasaulyje žmonės svetimėja, auga jų egoizmas, vis mažiau atsiranda dirbančiųjų bendro tautos intereso labui. Kalbama apie nesuvaržytą visuomenę, laisvą mintį, bet ko tai verta? Ir kaip suprantama laisvė šiandien?

Mūsų mažytė valstybėlė yra tokia didi, kokią sunku įsivaizduoti. Išgyveno tauta ne vieną okupaciją, bet atsibudo iš pelenų it koks feniksas, ir pati pirmoji pasipriešino nesveikam ir tironiškam sovietiniam režimui. Balta lelija ėmė skleisti žiedą prieš kūjo ir pjautuvo jėgą... Prisiminkime 1991-ųjų metų įvykius sausio tryliktosios naktį... Dainuojanti liaudies iš visos Lietuvos stoji prieš plieninius priešus "Trojos arklius" - tankų vikšrus. Kaip trojėnai buvo apgauti milžiniško "dovanoto" arklio, taip sovietai siekė suklaidinti lietuvių tautą reikšdami, jog pagaliau atvyko išsivadavimo komitetas. Deja, jie nenumatė, jog žmonių širdys nujautė tikrąją situaciją...

Galima sugrįžti į dar senesnę Lietuvos istoriją, prisiminti partizanų kovas, jų pasiaukojimą, gyvenimą drėgnuose, šaltuose, priplėkusiuose bunkeriuose... Juos vedė tik idėja. Nebuvo nei realaus aprūpinimo ginklais, nei ypatingo karinio pasirėmimo ar nuoseklaus strateginio plano... Negalima nesižavėti žmonių idėjine kova. Neturint realių galimybių nugalėti, nieks nesitraukė iš miškų... Didžiojuosi tokia savo tautos istorija...

Negaliu teigti, jog Lietuvos kelias į šiandieną visuomet buvo teisingas. Manau, buvo klaidų... Tiek atiduodant Klaipėdą vokiečiams, bijant, kad šie neįvestų kariuomenės, tiek vilniaus krašto praradimas, bijant lenkų... O ką kalbėti apie situaciją "Vilnius mūsų, o mes rusų", ko gero, čia nelabai ką galėjom pakeisti, nors... Bet taip viskas ir pasilieka tik apmąstymų erdvėje. Manęs ten nebuvo, realios situacijos nežinau. O istorinius šaltinius jau ne visada galima pasiklausti.

Visgi kalbėti norėtusi ne apie praeitį. Šiandiena yra žymiai opesnė. Gali pasirodyti, jog esu pesimistė, aukštinant praeitį ir niekinanti mūsų šiandieną, bet tuomet nežvelgiate visos

esmės. Problemų visuomenėje netrūksta. Pradedant valdžia, egoizmu, siekiu ti praturtėti, paminant visas moralines vertybes, žvaigždžių kultu, nutolimu nuo religijos ir dievų, pagarbos, nuolankumo ir paslaugumo stygiu, baigiant laisvės sąvokos iškreipimu.

Valdžia tėra pajuokos objektas. Čirkas, kokio dar nebuvo mačiusi visa Europa. Korupcija, apkalta po apkalto, naujų komisijų sudarymai, nauji tyrimai dėl buvusių KGB narių...

Žmonės rūpinasi kiekvienas savimi. Keliuose automobiliais lekia nežmonišku greičiu - dėl pramogos, tačiau rizikuodami ne tik savo, bet kitų gyvybėmis. Į troleibus veržiasi galvotrukčiais, kad tik būtų prisėsti.

Apie žvaigždžių kultą... Žmonės gyvena elito gyvenimą. Visiems rūi, kas, su kuo, kur, kada ir kaip. Net tokia liga kaip vėžys tampa svarbus ir matomas tik tuomet, kai juo susergera J. Ivanauskaitė ar V. Kernagis. O ar kas nors žino, kiek vaikų serga vėžiu? Ar kas nors matė tų keturmečių, kovojančių su leukemija, ašaras? Kiek žmonių matė jų kelią "prieš jiems parkrendant į žemę"?

O bažnyčia? Negaliu sakyti, kad jaunimas kaltas dėl nutolimo nuo Dievo. Gal pati bažnyčia atrodo, kaip dar viena pasipelnymo šalis. Viena urna skirta

bažnyčiai, 5 kitą reikia aukoti už motiną, dar į kitą - už tėvą... Juk tai atrodo ne tik įžūlu, netgi vulgaru.

Ir galiausiai mūsų tautiečių santykiai. Prisimenu, vieną sykį važiavau trulėjibus. Ir, kaip tyčia, jis pametė savo "ūšą". Išlipo vairuotojas, atlapojo visas duris ir paprašė šiek tiek stumtelėti jas atgal... Ir ką manot? Visi stovėjo ir žiūrėjo, kaip padėti pasiryžo tik du vyrai, sulaukę jau kokių 60-ies metų...

Atleiskite už banalius situacijos ryškiausiai iliustruoją tai, apie ką kalbėta.

Svarbiausia bėda, mano nuomone, - laisvės nebranginimas. Kam žmonės aukoję gyvybes, kam tiek kovota už LAISVĘ, jei šiandien ji vertinama tiek, kiek neribota pramogų gyvenimas. Ką šiandien reiškia laisvė? Nepaklusnumą tėvams? Laisvą pasirinkimą, kuo svaigintis? Nevaikščiojimą į pamokas? Ar stačioniškos kalbos vartojimą?

Tai kam tada reikia kovot už lietuvišką žodį, jei dabar vyrauja gatvės slengas, senieji barbarizmai, naujasis žargonas ir svetimybės. Kam reikėjo kovoti už laisvą žmogaus pasirinkimą, jei dabar kone kas antras savanoriškai tampa priklausomu nuo išpažįtamos subkultūros, draugų, narkotikų ar tiesiog vyraujančios nuomonės apie jį... Tai - jau nebe laisvi žmonės. Tada pamąstykite, ko siekiame...

Nenoriu peikti jaunimo, nes jo yra labai šaunus. Daug bendraamžių, kuriems rūpi tautos ateitis, bet norėtusi, kad vienybės mano šalyje būtų daugiau. Džiugu, jog dar egzistuoja tokia organizacija kaip Lietuvos šaulių sąjunga. Vieta, suburianti jaunimą, vedama patriotiško jausmo. Bet, manau, jog net ši organizacija turėtų po truputį keistis. Kalbėti ne vien apie didžius žmones, dažniausiai partizanus, minėti ne vien tik valstybės šventes, bet ir jaunimui pateikti informacijos apie naujesnį gyvenimą - kalbėti apie Lietuvą šiandien ir stengtis prisidėti prie šalies ateities. Tai labai realu, tik reikia noro. Čia buvo šioks toks ekskursas į šalį, bet tikiuosi, kad mane išgirs ir supras valdžia, kit šauliai ir gal net užsienio lietuviai.

Ada Urbonaitė
Lietuvos šaulių sąjungos Vilniaus apskritys Karaliaus Mindaugo 10-osios rinktinės, kandidatė į rikiuotės šaules.
"Trimitas"

Fizinis ir dvasinis išgydymas

Ir šiandien daugelis ligonių mano, kad sveikata yra pats didžiausias jų turtas, ir dėl jos jie nieko negaili. Tik mažuma žmonių supranta, jog didžiausias turtas yra ne tizinė, bet dvasinė sveikata, kurios pagrindas - žmogaus vidinė darna, pasiekima per dorą gyvenimą ir tikėjimą Dievu. Dvasinė sveikata yra tokia svarbi, jog dažniausiai nuo jos priklauso ir fizinė sveikata.

Naujajame Testamente randame daug pasakojimų apie Jėzaus pagydytus žmones. Jėzus visada klausdavo ligonio, ar jis tikis, ir tik tuomet pagydydavo. Kai raupsuotasis atėjo padėkoti už sugrąžintą sveikatą, Jėzus jam pasakė: "Tavo tikėjimas išgydė tave" (Lk 17).

Šiandien didžiausią susirūpinimą kelia ne paskiro žmogaus liga, nes ligonių visada bus, bet serganti visuomenė. Visuomenės ligos požymiai - tai moralinių normų nepaisymas, didelis nuskalstamumas, pakrikusios šeimos, likimo valiai palikti vaikai ir daugybė beprasmių savizudybių. Atrodo, tarsi kažkoks demonas būtų apsidėjęs visą visuomenę. Kur išeitis? perskaite partijų programas, nužviečiančias Lietuvos ateities viziją, rasime samprotavimą apie algas ir pensijas, planus ir pinigus, tačiau dažniausiai pasigesime rūpinimosi

dvasine tautos sveikata.

"Tavo tikėjimas išgydė tave", - pasakė Kristus pasveikusiam raupsuotajam. Kodėl tikėjimas neišgydo mūsų visuomenės? Juk tikinčiaisiais save laiko vos ne visi mūsų tautiečiai. Aną dieną tikybos mokytoja papasakojo apie savo patirtį mokykloje. Ji per pamoką pirmokėliui paklausė, ar jie yra ką nors girdėję apie Jėzų. Vaikai susižvalgė, bet niekas nežinojo, kas gi yra tas Jėzus. Pagaliau vienas vaikas pasakė iš tėvų girdėjęs apie Jėzų. Ką rodo šis faktas? Šeimose daugelis tėvų nekalba su vaikais apie Dievą, nes jų kasdieniniame gyvenime pirmoje vietoje yra pinigai, televizija, kasdieniai rūpesčiai, tik ne Dievas. Norėdami vaikams gero, tėvai leidžia juos į tikybos pamokas, vildamiesi, jog tikėjimas pravers jų gyvenime. Tačiau lieka neatsakytas klausimas, ar mokyklos suole pasėta tikėjimo sėkla prigis vaikų širdelėse, kai namie tikėjimui augti nėra sąlygų? Neabejotinai sunyks. Ar tuomet vos rusestantis tikėjimas galės

būti atrama žmogaus gyvenimo kelionėje? Gyvenimo patirtis liudija, jog negalės.

Jėzus Kristus mums paliko brangų Evangelijos ir Atikimo slėpinių turtą, kuriuo pasinaudodami galime susikurti nuostabiai gražų gyvenimą čia, žemėje, ir saugiai keliauti į amžinuosius Tėvo namus. Tačiau tas turtas daugeliui lieka kaip nepasiekiamas lobis, ir žmonės blaškosi tarp piramidžių, burtų ir kitokių "Naujojo amžiaus" prietarų.

Dievo žodis kviečia mus ieškoti ne tiek fizinės sveikatos, kiek gilesnio Dievo pažinimo. Ką padės kompiuteriai, internetas ir stipri sveikata, jei nemokėsime mylėti, jei garbinsime tik Mamoną, bet nepažinsime mus išgelbėti galinčio Jėzaus Kristaus.

Arkivyskupas
Sigitas Tamkevičius
(sutrumpinta)



Vasario 16-oji Klaipėdos P. Mašiotų katalikiškoje mokykloje

TAUTOS DIDVYRIAMS

O kaip šiandieną mums reikia didvyrių, Tautos patriotų,
Kurie dėl savo tėvynės laisvės Dirbt šventai pasaukoti,
Ir ją drąsiai gintų, kas tik griaut mėgintų,
Kur mums per amžius brangi ir šventa.

Čia ilsisi jos drąsos galiūnai,
tokie kaip Kudirka, Basanavičius, Vaižgantas,
Maironis, Mikulionai.
Kurie už tėvynės laisvę
Didžiausias kančias iškentėjo - krauju sumokėjo.

Ir kas praieityje klydo,
Ir šiandien dar klyst norėti, -
Pats laikas atgailą daryti,
Visas kaltes prieš tautą išpažinti.
Užteks praieities klaidų
Dievo rykštė skaudū,
O jei jau kas pamiršo,
Tegu praieities kančias prisimins visi.
Jonas DOCKUS-NEMUNAS, "Likimo Keliai"

Gavėnys skaitiniai

Aleksandras Šmemanas: **pseudokrikščioniškas požiūris
į išpažintį**

Bažnyčioje įsivyravo požiūris į kunigą kaip į kokį tarną, „tenkinantį“ paraprijiečių dvasinius poreikius. Parapija kaip organizacija nori, kad kunigas būtų tarytum veidrodis, į kurį žvelgdami žmonės galėtų kontempliuoti savo tobulybę. Argi kunigas neprivalo visuomet kai kam dėkoti ir ką nors liaupsinti už uolumą, materialinę paramą, dosnumą? Nuodėmės slepia „išpažinties paslapties“ apribojimas ir intymumas, o išoriškai viskas atrodo puikiai. Ši pasitenkinimo, moralinio apsnūdimo dvasia yra persmelkusi skersai išilgai mūsų bažnytinį gyvenimą. Bažnyčios „sėkmės“ mastas nustatomas, remiantis jos materialiniais pasiekimais, pamaldų lankomumu, paraprijiečių skaičiumi. Tačiau ar belieka vietos atgailai? Jos beveik nematyti pačioje Bažnyčios skelbimo ir veiklos sąraše. Kunigas ragina savo paraprijiečius daryti vis didesnę pažangą, pasiekti vis daugiau „laimėjimų“, laikytis įstatymų ir papročių, o jam pačiam „šis pasaulis“ nebėra „kūno geismas, akių geismas ir gyvenimo puikybė“ (1 Jn 2, 16), nes jis netiki, kad Bažnyčia iš tiesų yra išgelbėjimas žustantiesiems, o ne religinė institucija, skirta vidutiniškai patenkinti vidutiniškus „tikrųjų paraprijos narių dvasinius poreikius...“ Susiklosčius tokioms dvasinėms aplinkybėms, pseudokrikščioniškai situacijai, išpažintis tampa tuo, kuo ji yra tapusi: viena iš daugelio „religinių pareigų“, kurią kartą per metus privalu įvykdyti, kad išliktų nesulaužyta atsieta kanoninė norma, arba pokalbiu su dvasininku, kurio metu „aptariama“ viena ar kita problema (būtent problema, o ne nuodėmė, nes „problema“ suvokus kaip nuodėmę dingtų visas problemiškas), taip ir liekanti neišspręsta, nes vienintelis jos sprendimo būdas yra priimti krikščionišką mokymą apie nuodėmę, atgailą ir atleidimą.

Ar įmanoma atnaujinti ortodoksinį požiūrį į išpažintį ir jos praktiką? Taip, jei mums pakaks drąsos pradėti šį atsinaujinimą gelmėje, o ne paviršiuje.

Atspirties tašku čia, kaip, beje, ir visame bažnytiniame gyvenime, turėtų tapti skelbimas, mokymas. Kaip žinome, visas Bažnyčios mokymas yra nuolatinis kvietimas atgailai tikrąja šio

žodžio prasme - t. y. atgimimui, visų vertybių perkainojimui, naujam savo gyvenimo supratimui ir įvertinimui Kristaus šviesoje. Nėra reikalo nuolat pamokslauti apie nuodėmę, teisti ir smerkti, kadangi tik tuomet, kai žmogus išgirs tikrąjį Gerosios Naujienos kvietimą ir turinį, kai jam bent truputį atsivers šios žinios dieviškoji gelmė, išmintis ir viską aprėpanti prasmė, jis pasidarys pajėgus atgailauti. Tikra, krikščioniška atgaila pirmiausia yra iššamoninimas, kad mus nuo Dievo, nuo visko, ką Jis žmogui dovanuoja ir apreiškė, nuo visaverčio gyvenimo skiria praraja. Tik išvydęs išdabintą dievišką Menę žmogus gali suprasti, kad jis neturi drabužių, be kurių neįmanoma į ją įžengti... Mūsų pamokslai pernelyg dažnai pasižymi įsakmiu tonu: tai turime daryti, o to ne; tačiau instrukcijų ir įstatymų kartojimas dar nėra pamokslas. Pamokslas visada pirmiausia atveria Kristaus mokslo šviesos ir prasmės teigiamus ypatumus, o tik paskui reliatyviai joms nuodėmės tamsai ir blogi. Vien prasmė nurodymus, taisykles, įstatymus padaro įtikinamus ir gyvus. Aišku, pamoksluose turi atsispindėti nuosirdi, krikščioniška mūsų gyvenamąją aplinką persmelkusio sekuliarizmo, pašaulėžiūros, kuria patys, to neįsąmą, maitinamės ir įkvepiame, kritika. Krikščionys yra pašaukti kovoti su stabais, kurių šiuo metu yra tikra daugybė: „materializmas“, „sėkmė“, „klestėjimas“ ir pan. Vis dėlto, vien grynai krikščioniškas ir teisingas pasaulio, gyvenimo, kultūros vertinimas parodo tikrąjį nuodėmės veidą - ji yra lyg nukrypimas nuo pažinimo, meilės, interesų, troškimų tikslingumo... Tai tartum bereikšmių vertybių garbinimas... Tačiau toks skelbimas numato būtinumą ir pačiam kunigui būti laisvam nuo galimybės susitapatinti su „šiuo pasauliu“ ir patekti į jo vergovę, o savo tarnystės centrų padaryti ne „praktinius sumetimus“, bet amžinąją tiesą... Skelbimas ir mokymas turi pasižymėti pranašišku įkarščiu, kvietimu į viską žvelgti ir vertinti Gelbėtojo akimis.

Į kelionę, į kelionę

Tačiau net dabar, - tai VIEŠPATIES •odis, - grįžkite pas mane visa savo širdimi, - pasninku, verksmu ir raudojimu, - perplėškite sau širdį, o ne drabužius". Grįžkite pas VIEŠPATĮ, savo Dievą, nes jis maloningas ir gailestingas, kantrus ir kupinas gerumo, pasirošęs atleisti, o ne bausti. (Iš pranašo Joelio knygos.)

Praėjusį trečiadienį su šiais pranašo Joelio žodžiais ir pelėnų žiupsneliu ant viršugalvio pradėjome kasmetinę Gavėnios kelionę. Keturiiasdešimt dienų, primenančių keturiiasdešimt išrinktosios Dievo tautos kelionės į Pažadėtąją Žemę. Kažkas gal išsitrauks tam tikrų gavėnios maldų pluoštelių ir jas kasdien nuosirdžiai skaitys. Kažkas gal nunes nereikalingo svorio. Kažkas gal ta proga paaukos stokojančiam, gal nepasakys netinkamo žodžio apie kaimyną kintietį ar bent nusiųs Lietuvon neberekalingą suknelę. O kažkas gal prisimins Šventąjį Raštą, jog visi šioje žemėje esame svečiai ir ateiviai, keliaujantys į tikrąją Tėvynę, į Pažadėtąją Žemę, grįžtantys į Tėvo Namus.

Kaip ten bebūtų, džiaugiuosi galėdamas leisti Gavėnios kelionėn kartu su jumis, mieli paraprijiečiai. Vadinas, bus su kuo ir duona pasidalinti, ir vandens ar vyno šlakeliu, bus kam ant peties galvą priglausti, bus kas u•rankos palaiko, padrasina, paguod•ia. Visko bus. Tad - į kelią, kuris yra Jėzus Kristus.

Jūsų bendrakeleivis kunigas Algirdas Šimkus

Išpažintis visada gali įgauti įvairių formų. Kadangi penitentas dažnai net nežino kaip pradėti išpažintį, tai kunigo pareiga yra jam padėti: todėl pati patogiausia ir natūraliausia forma yra dialogas. Nors galiausiai visas nuodėmės galime sutapatinti su viena nuodėmių nuodėme, tikros meilės Dievui, tikėjimo ir vylimosi Juo stygiumi, vis dėlto galime išskirti tris išpažinties svarbias „nuodėmės sritis“:

Mūsų santykis su Dievu: klausimai apie tikėjimą, jo silpnumą, abejones arba iškraipymus, apie maldą, liturgiją. Pernelyg dažnai išpažintis yra suvokiama kaip „nedorybingų poelgių“ išvardijimas pamirštant, kad visų nuodėmių šaknis slypi būtent tikėjimo, gyvo ir asmeninio santykio su Dievu srityje.

Santykis su artimu: egoizmas ir egocentrizmas, abejingumas žmonėms, meilės, suinteresuotumo, dėmesio kitam stygius, žiaurumas, pavydas, liežuvasimas... Čia kiekviena nuodėmė turi būti taip „individualizuota“, kad nusidėjęs kitame žmoguje, kurio atžvilgiu nusikalto, pajautų ir išvystų brolių,

o savo nuodėmėje - brolišku „meilės ir taikos ryšių“ sutraukymą.

Santykis su savimi pačiu: kūno nuodėmės ir pagundos, joms priešingas krikščioniškas skaistybės ir tyrumo idealas, pagarba kūniui kaip Šventosios Dvasios šventovei, kuri yra užantspauduota ir pašventinta Sutvirtinimo metu. Noro ir pastangų „pagilinti“ savo gyvenimą trūkumas: pigios pramogos, girtavimas, atsakomybės jausmo nebuvimas, šeimyniniai kivirčiai... Nuodėmklausio tikslas - išsklaidyti miesčionišką, paviršutinišką pasitenkinimo savimi atmosferą, padėti žmogui išgyventi Dievo šventumo akivaizdą ir suvokti Dievo užmojų jam, pažadinti jo suvokimą, kad gyvenimas yra kova ir mūšis... Krikščionybė - tai „siauras kelias“, implikuojantis triušą, dvasinį žygdarbį, vargą; nesupratus ir neišsąmoninus šios tiesos nėra jokios vilties, kad mūsų bažnytinis gyvenimas taps normalus.

Išpažinties dialogas baigiamas paraginimu. Kunigas turi pakviesti atgailaujantįjį keisti gyvenimą, atsižadėti nuodėmės. Viešpats tol neatleidžia, kol žmogus netrokšta naujo ir geresnio gyvenimo, neapsisprendžia pradėti kovos su nuodėme ir sunkaus sugrįžimo prie „neišsakomos šlovės paveiklo“ savyje. Žinome, jei vadovausimės šaltu, žmogišku išskaičiavimu, jei įvertinsime savo jėgas, suvoksime, jog esame neįmanomų dalykų akivaizdoje. Tačiau Kristus jau atsakė į šį „neįmanoma“: kas neįmanoma mums, įmanoma Dievui... Iš mūsų prašoma tik troškimo, veržlumo, apsisprendimo. Viešpats padės.



Dėk mane

kaip antspaudą ant savo širdies,
kaip antspaudą ant savo rankos!
Juk meilė stipri kaip mirtis...
Gilūs vandenys negali
užgesinti meilės,

nė potvyniai jos paskandinti.
Jeigu žmogus siūlytu už meilę
visą savo turta,
butų tik paniekos vertas.
Senasis Testamentas Giesmių giesmė

TĖVIŠKĖS AIDAI

ABN 59 479 733 423

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 8361 8745/9747 8634

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

Redaktorė Marija Augustinienė, email: mgestautas@hotmail.com

Nežiūrint, kad mažėjantis prenumeratorių skaičius ir nuolat didėjančios leidinio išlaidos, prenumeratos kaina metams liks ta pati - Australijoje \$45, užjūryje \$A90.

Esame dėkingi visiems, kurie kasmet šalia prenumeratos paskiria auką, ir kurie nepamiršta TA savo palikimuose. Tokios visos aukos leidžia laikraščiu gyvuoti.

Skelbimai už skilties vieną cm \$4. Užuojautes ir padėkos nuo \$25. Prašome čekius rašyti vardu "Tėviškės Aidai". (Please write cheques in name of "Teviskės Aidai") Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida.

Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožūra.

ŠVENTŲ KALĖDŲ AURA ir PILIETINIS SOLIDARUMAS

(Tešinsys iš praeito numerio)

Nejau rengiamasi naujai agresijai?

Seimo narė Vilija Aleknaite - Abramikiene sveikindama suvažiavimą paaikšino Seimo vardu įformintą ilgai rengtą melais ir prielaidomis remtą išpuolį prieš Tėvynės Sąjungą. Parlamentarės nuomone toks primityvus šmeižtas galėjo būti kurpiamas kitu tikslu - sudaryti juridinį pagrindą galimai būsima agresijai prieš Lietuvą. Mat, pačių lietuvių demokratiškai išrinktas Seimas, pripažindamas dešiniuosius savo narius teroristais, lyg ir duotų dingstį naujiems „vaduotojams“ iš „artimojo užsienio“, pritaikius progą, suteikti „brolišką internacionalinę pagalbą“ „fašistų“ skriaudžiamai Lietuvos liaudžiai.

XX amžiuje šis Kremlius scenarijus gana sėkmingai buvo išmėgintas ne kartą. Juk 1940 metais Kremlius emisaro G. Dekanozovo suorganizuotas Liaudies Seimas nubalsavo ir okupanto parinkta grupelė buvo vežama į Maskvą, kur turėjo „prašyti“, kad jau okupuotą ir raudonarmiečių divizionais užtvindytą Lietuvą priimtų į Sąjungą. Kita vertus, ar ne tokiu pačiu tikslu šmeižto organizatoriai beveik kas savaitę pavieniui ir grupėmis skubėdavo į Maskvą gal kavos puodelio išgerti, o gal buvo kviečiami konsultacijų?

Dėl televizijos ir kultūros nuskurdinimo

Suvažiavimas dirbo sklandžiai ir priėmė keletą vidaus politikos temomis aktualių rezoliucijų. „Beveik neliko rimtų politinių laidų, kuriose būtų aptariami, svarstomi valstybės institucijoms, žmonėms aktualūs klausimai. Kadaise populiaru viena rimtesnių „Spaudos klubo“ laida, vadovaujama Audriaus Siaurusevičiaus, dėl jo pasaulėjautos subjektyvių proveržių, paversta tendencinga tribūna. Vedėjas laidoje nieieško klausimui sprendimo, objektyvios tiesos, abipusės motyvuotos diskusijos, o surengiamas teismo farsas pasirinktai aukai. (...) Sulėkštėje ir suvalgarėje pramoginės laidos. Jos neteko nacionalinės kultūros atspindžio. O ką bekalbėti apie euroviziją atliekamas melodijas ir grupes, ar vaikų dainelės konkursą, kuriame mažyliai verčiami dainuoti angliškai (...) Tai svetima lietuvių kultūros tradicijoms ir stygbinėje televizijoje nepriimtina, nes skurdina ne tik kalbą, bet ir žiūrovų dvasią.“ - rašoma rezoliucijoje dėl televizijos ir kitų kultūros sričių nuskurdinimo.

Kada Lukiškių aikštėje rasis paminklas LAISVĖ?

Rezoliucijoje „Dėl Lukiškių aikštės sutvarkymo“ konstatuojama, kad „jau aštuoneri metai užkietėję savivaldybės (Vilniaus E.S.) biurokratai nevykdo LR Seimo nutarimo“, priimto 1999 m. vasario 11 d. „Suvažiavimas ragina Lietuvos Respublikos Prezidentą, Seimo pirmininką, Seimo valdybą apginti savo prestižą, priversti vykdomąją valdžią nedelsiant šį Seimo nutarimą įgyvendinti. (...) Garbius kitų valstybių prezidentus su gėlėmis būtų maloniau matyti pagrindinėje valstybės aikštėje, nei kapinėse.“ Taip, Lukiškių aikštėje turėtų

iškilti didingas paminklas LAISVĖ, simbolizuojantis lietuvių tautos ir valstybės praeitį, dabartį ir Ateities viziją. Anaipol, tai ne finansinis klausimas, o pilietinės savivarbos ir aukštųjų Valstybės pareigūnų atsakomybės stoka. Belieka priminti, kad XX amžiuje pasibaigus Nepriklausomybės kovoms Laikinojoje sostinėje Kaune 1922 m. iškilo įspūdingas J. Zikaro Laisvės paminklas. Trečioji Respublika gyvuoja jau aštuonioliktuosius metus be svarbiausiojo simbolio šalies širdyje...

Tautinė savigarba, pilietinė savimonė ir Mokykla

Suvažiavimo delegatus ypač jaudino nacionalinio saugumo reikalai, skyrium imant šauktinių kariuomenės panaikinimas ir nepagarba Konstitucijai, kai visos Aukštosios valdžios tylosis ignoruoja Konstitucijos 139 straipsnį, kuris numato karo prievolę visiems sveikiems vaikiniams. Rezoliucija, kurioje išdėstyti argumentai ir konkretūs pasiūlymai, skelbtina kartu su šiuo rašiniu.

Rezoliucijoje „Dėl Vyriausios rinkimų komisijos darbo“ reikiama susirūpinimas dėl „įstatyminių spragų VRK įstatyme ir neatsakingo nelojalių mūsų valstybei asmenų registravimo kandidatais į renkamus valstybinius organus“. Reikia tikėtis, kad keliama problema bus išnagrinėta visais aspektais.

Suvažiavimas teigia, kad „Švietimo sistema išgyvena krizę, nes ilgai buvo delsiama pripažinti švietimą ir pilietinį ugdymą valstybės vidaus politikos prioritetu. Mokytojai, negaudami prideramo atlyginimo už darbą, kėsdami mokyklose dažnėjančio smurto ir patyčių išpuolius, atsisako pedagogo profesijos arba yra priversti ginti savo teises streikais. Jauni žmonės vengia

dirbti mokytojais. Mokykla savo jėgomis nepajėgi atsakyti į iškilusias grėsmes ir iššūkius.“

Politiniai kaliniai piktinasi, kad „neva istorinis filmas, sovietmečiu Maskvos pavedimu sukurtas kino pamfletas „Niekas nenorėjo mirti“ siūlomas ne tik Lietuvoje, bet ir išeivijos jaunimui peršamas. Filme ištisai klastojama istorija, okupacija ir genocido nusikaltimai nutylimi. Lietuvos Radijo ir televizijos direkcija konkrečius pasiūlymus kurti specialias švietėjiškas-istorines laidas jaunimui atmetinėja jau treji metai. „Tokia antišvietėjiška ir antipatriotinė LRT direkcijos pozicija yra be galo žalinga, nepriimtina ir neleistina. Tai tolygu išdavyste!“ - rašoma rezoliucijoje.

VSD provokacijų gėda ir okupacijos žala

Suvažiavimas, neteisindamas A. Petrusėvičiaus, „laiku neįžvelgusio čekistų klastos ir parengtų pinklių, tačiau laiko būtinu atkreipti visuomenės, Valstybės valdymo, ir Teisingumą vykdančių institucijų dėmesį į kai kurios šios bylos aspektus, turinčius esmines reikšmes Valstybės nacionaliniam saugumui ir piliečių pasitikėjimui atsikūrusia Lietuvos valstybe bei Teisingum.“

Suvažiavimas kategoriškai pasmerkė VSD suorganizuotą trejus metus trukusią provokaciją prieš Lietuvos karį-savanorį Algirdą Petrusėvičių pagal kadronių kagebisto parengtą scenarijų. Savo iniciatyva A. Petrusėvičius nepadare jokie nusikaltimo su ginklu. „Tokia VSD veika daro didelę žalą Lietuvos nacionaliniam saugumui bei žemina Lietuvos valstybės prestižą.“ - rašoma rezoliucijoje. Suvažiavimas paragino aukštąją valstybės

valdžią atsakyti „paslaugų tų valstybės tarnyboje dirbančių pareigūnų, kurie buvo ar yra susiję su sovietų represinių organų veikla.“

Dar viena rezoliucija primena 1992 m. referendumu išreikštą Tautos valią - reikalauti iš Rusijos Federacijos atlyginimo už okupacijos metais padarytą žalą Lietuvos žmonėms ir Lietuvos valstybei. Sovietų Sąjungos teisių ir atsakomybės perėmėja yra Rusijos Federacija. Suvažiavimas pakvietė ir paragino „visas politines partijas prieštartojančius Seimo rinkimus viešai pareikšti savo poziciją ir strategiją sovietų okupacijos padarytos žalos Lietuvai atlyginimo klausimu ir ar jos yra pasirengusios vykdyti referendumo sprendimus ir įstatymus reikalaujant.“

Abipusė atsakomybė už Mūsų Valstybę

Visi suvažiavime svarstyti klausimai seniai žinomi ir Seimo nariams ir atsakingiems valstybės pareigūnams. Respublikos Prezidentas savo gruodžio 12 d. kreipimesi į Lietuvos gyventojus paminėjo, kad „Žmonės pastebi, jog daugelis Seimo narių ir kiti aukštieji politikai vis labiau įstraukia į būsimų rinkimų kampaniją, tarpusavio santykių reikalus. Nors nevykdomos esminės reformos, nuo kurių priklausė valstybės, o kartu ir mūsų visų bendra ateitis.“

Belieka pritarti Prezidento nuomonei. Juk praktiškai beveik į visus PKS suvažiavime iškeltus klausimus tiek Seimas, tiek ir Vyriausybė galėjo rasti patenkinamus atsakymus. Reikia tikėtis, kad sunkiausias okupanto represijas patyrusiai tautos daliai bus atsakyta į šiuos ir į kitus probleminius klausimus. Šventų Kalėdų aura ir pilietinis solidarumas abipusiai stiprina jausmą bendros atsakomybės už Mūsų Valstybę. **Edmundas Simanaitis**

LIETUVOS POLITINIŲ KALINIŲ SAJUNGOS XI SUVAŽIAVIMAS REZOLIUCIJA

Dėl pagarbos Lietuvos Respublikos Konstitucijai ir privalomos karo tarnybos Vilnius 2007-12-08

Lietuvos Respublikos Konstitucijos 6 straipsnis byloja, kad „Konstitucija yra vientisas ir tiesiogiai taikomas aktas. Kiekvienas savo teises gali ginti remdamasis Konstitucija.“ Kiekvienas valstybės ar savivaldos pareigūnas, tarnautojas, verslo darbuotojas ar darbininkas, apskritai paėmus, kiekvienas pilietis turėtų remtis pamatiniu principu, išreikštu Konstitucijos 3 straipsnyje: „Tauta ir kiekvienas pilietis turi teisę priešintis bet kam, kas kėsina į Lietuvos valstybės nepriklausomybę, teritorijos vientisumą, konstitucinę santvarką.“

Konstitucijos 139 straipsnis vienareikšmiškai teigia, jog „Lietuvos valstybės gynimas nuo užsienio ginkluoto užpuolimo - kiekvieno Lietuvos Respublikos piliečio teisė ir pareiga.“ Ši prievolė liečia visus piliečius ir jokių išimčių nenumato. Teisė aiškiai susieta su pareiga nepalieka jokių abejonių. Antroji to paties straipsnio dalis byloja, kad „piliečiai privalo atlikti karo ar alternatyviąją krašto apsaugos tarnybą.“ „Ginkluotos gynybos ir pasipriešinimo agresijai įstatymas“ svarbiausias Lietuvos gynybos politikos nuostatas, grindžia „visuotinės ir besąlyginės gynybos principu.“

Suvažiavimui didelį susirūpinimą kelia tai, kad yra ignoruojamas Konstitucijos 139 straipsnis. Suvažiavimas pritaria vykdomai Lietuvos kariuomenės reformai pagal NATO reikalavimus ir pasitiki Lietuvos Respublikos ir Europos Sąjungos rytinių sienų gynybos patikimumu, tačiau jaučia pareigą atkreipti visuomenės ir visų lygių valstybinės valdžios bei savivaldos institucijų dėmesį į 139 straipsnio ignoravimo pasekmes.

Minėtoji kariuomenės pertvarka praktiškai panaikina šauktinių kariuomenę. Yra pagrindo teigti, kad konstitucinė prievolė atlikti karo ar alternatyviąją krašto apsaugos tarnybą jau kuris laikas nėra vykdoma. Tokia būseną demobilizuoja ir demoralizuoja visuomenę. Negalima pamiršti Lietuvos geopolitinės padėties. Esame ir, matyt, ilgai būsime Europos Sąjungos paribio valstybė. Dažnėjantys agresyvaus šovinizmo reiškiniai Rytuose rodo, kad ginkluotų išpuolių ir provokacijų tikimybė ne tik kad neišnyko, o atvirksčiai - didėja. Kuo tai gali pavirsti akivaizdžiai ir skaudžiai primena XX amžiaus patirtis, kada dviejų totalitarinių pseudosocialistinių režimų vadeivų pasidalijo Rytų Europos nepriklausomų valstybių teritorijas ir suplanavo Antrojo pasaulinio karo pradžią. Ši patirtis įpareigoja sąmoningus piliečius neprarasti budrumo ir būti pasirengusiems, ištikus reikalui, stoti į Tėvynės gynėjų gretas.

Ginkluoto konflikto atveju dalis krašto teritorijos gali būti laikinai okupuota. Kadangi pilietinės savimonės ugdymo šeimoje ir mokykloje reikalai nėra patenkinami, visi šaukiamojo amžiaus jaunuoliai turėtų būti rengiami atlikti karo prievolę. Kita vertus, labai naudinga pasinaudoti Švedijos, Danijos, Šveicarijos patirtimi. Tų šalių patirtis visapusiškai pamokanti ir sektina. Lietuvoje būtina imtis priemonių, palaikančių ir stiprinančių nacionalinį saugumą.

Suvažiavimas ragina pritarti pasiūlymų vykdyti kariuomenės ir karo tarnybos reformą, laikantis kartinio visuotinės ir besąlyginės gynybos principo, siejamo su NATO kolektyvinės gynybos principu. Tokiu atveju būtų rengiama profesionali kariuomenė, o visi 18-24 metų jaunuoliai turėtų išeiti privalomą visuotinį pradinį 7-8 savaičių trukmės karinį apmokymą, vadinamąjį bazinį jaunojo kario parengimo kursą.

Tokiū būdu būtų pasiekti keli svarbūs tikslai:

- atkurta derama pagarba Konstitucijai, nedarant niekam išimčių nenumatytų įstatymų;
- atliekant karo tarnybos pareigą būtų ugdoma ir stiprinama pilietinė jaunųjų savivoka;
- gausėtų ir stiprėtų aktyviojo rezervo sudėtis.

Suvažiavimas ragina Lietuvos Respublikos Vyriausybę, Seimą ir Respublikos Prezidentą neatidėliojant imtis priemonių susiklosčiusiai padėčiai pataisyti.

Suvažiavimo posėdžių pirmininkai - Natalija Gudonytė ir Artūras Flikaitis; sekretorė Elena Anevičienė

DVI SUKAKTYS

Monika Sodaitienė
Juozuko ir Aidan Šeštokų nuotraukos

Juozas Šeštokas mirė prieš metus. Jis užaugino tris sūnus ir dukrą. Pats būdamas sunkus ligonis, jis nepajėgė prižiūrėti sergančios žmonos, kuri turėjo cukraus ligą ir praradusi atmintį.

Juozas turėjo kas antra diena būti ligoninėje kraujo valymui, nes inkstai jau neveikė. Vaikščioti negalėjo, todėl ratukuose praleisdavo dienas, o akys tik šešėlius tematė.

Žmoną išlydėjęs į slaugos namus, Juozas nusprendė, kad taip kankintis pakanka. Sukvietė vaikus rimtam pokalbiui. Jis nusprendė nutraukti visus vaistus ir kraujo valymą. Daktarai jam apibūdino kaip nemaloniai baigsis jo gyvenimas. Bet Juozas viskam pasiryžo. Vaikai pranešė tėvo draugams apie jo apsisprendimą. Tad ir mudu nuvykome su Juozu atsiveikinti.

Prisimenant praeity, kad jo sūnus Juozukas bus rašytojas, mano pranašystė pildosi. Juozukas, dviejų vaikų tėvas, nutarė rašyti knygą, anglų kalboje, apie imigrantus. Jį dabar dažnai galima sutikti Melburno Lietuvių namuose ir bibliotekoje. Jis mielai kalbasi su tėvo pažįstamais, bendradarbiais. Juozukas būtų labai dėkingas žmonėms už žinias, kurie ką nors žino apie jo tėvą gyvenusį Lietuvoje, Vokietijoje ir Australijoje.

Su Juozuku visuomet atvažiuoja ir jo vienuolikametis sūnus Aidan. Jis fotografuoja įvairius senelio ar tėvui reikšmingus daiktus ar nuotraukas.

Ann Lovison ir Juozukas prašo visus, kurie turite bet kokių nuotraukų ar daiktų muziejui padovanoti. Bet kokią medžiagą galite palikti Melbourno Lietuvių Namų bibliotekoje, ar perduoti



Lithuanians came from Yallourn Nth and nearby regional centres, as well as Melbourne.

Back row - left to right, Wendy Šeštokas, Andrew Šeštokas, Jon Šeštokas, Joe Leknius, Birutė Kymantas, Vic Šabrinskas, Virginia Šabrinskas, Josef (Juozukas) Šeštokas & Rita Mačiulaitis.

Front row - left to right, Amber Šeštokas, Leah Šeštokas, Zita Prašmutas, Marija Augustinienė, Silva Šabrinskas, Aidan Šeštokas, Monica Sodaitis, Felix Sodaitis.

M. Sodaitienei arba palikti Sale policijos stotyje, kur Juozukas dirba.

Šį renginį pajavairino lietuviški tautiniai rūbai, kuriuos vilkėjo dvi melburniškės ir kviestas "Tembro" duetas Birutė Kymantienė bei Rita Mačiulaitienė. Jos padainavo tris dainas. "Žemėj Lietuvos ažuolai žaliuos" priedainį pritarėme ir mes melburniškiai.

A.a. Juozo Šeštoko keturi vaikai buvo labai sujudinti.

Malonu buvo susitikti senus draugus iš Moe Silvestrą Šabrinską

ir jo sūnų Vyta bei dukrą Virginiją. Svečių būrį papildė melburniškiai: Zita Prašmutaitė, Juozas Leknius, Marija Augustinienė, Feliksas ir Monika Sodaiciai.

Ačiū! - Šeštoko Juozo vaikams suruošus ir jiems padėjusiems prisiminti praeitį. Jie rūpinosi svečiais, kad būtų kur atsistėti, už skanūs ir įvairius sumuštinis, už šiltus ir šaltus gėrimus. Taip pat reikia padėkoti jauniausiam Šeštokų atžalai Aidan, kuris įamžino nuotraukose pačias išpūdingiausias akimirkas.

Old Brown Coal
Mine Museum,
Yallourn North.

Šių metų sausio 16-tą dieną Juozas Šeštokas kvietė paminėti ne tik tėvo metines, bet ta diena sutapo ir 60 metų nuo Yallourn North DP lagerio įsteigimo.

Šį minėjimą atidarė David Roberts Yallourn North ir District Historical Society (YNirDHS) prezidentas. Jis pasveikino susirinkusius iš arti ir iš toliau atvykusius. Bruce Lougheed (Latrobe City burmistras) pristatė Juozą Šeštoką. Šis po trumpo kalbėjimo padėkojo daug darbo ir laiko paaukojusiai YNirDHS sekretorei Ann Lovison. Ji rūpinasi muziejumi, bet kaip motina kreipia dėmesį ir padeda čia esantiems gventojams.

Muziejus (buvęs pirmasis gaisrininkų pastatas) gražiai, skoningai tvarkomas. Pirmame kambaryje išdėstyta visas pirmųjų lagerio dienų įsikūrimas. susirinkusieji atidžiai apžiūrinėjo stovuose sudėtas nuotraukas, ieškojo akimis praeities... Taip, buvo sunku, bet jaunystė pilna energijos ir sumanymų padarė viską ką šiandien matome nuotraukose arba realybėje.

Antrame kambaryje gražiai sukabinta šešiolikos tautybių vėliavos, tai reiškia, kad tiek tautybių kūrėsi tuo metu šioje vietoje. Nuotraukose matome vėlesnio ir dabartinio meto akimirkas.



Some of the 70 attendees at the Yallourn North & District Historical Society's Old Brown Coal Mine Museum presenting "A Celebration of Migration" - a special anniversary exhibiton held on Wednesday, 16 January this year.

On 16 January 1948 the first Displaced Person migrants arrived at the North Camp, Yallourn North. Over the next four years, many hundreds, even thousands more, would arrive, to work for the SEC (State Electricity Commission). This was the beginning of post WW2 mass migration to Gippsland, Victoria.

Iš dešinės: Rita, Josef (Juozukas) ŠEŠTOKAS ir Birutė.

Iš kairės - Kunigas J. PETRULIS, Birutė, Arnold SIINMAA (estas, vienintelis iš pirmųjų imigrantų galintis dalyvauti minėjime) ir Rita.



Choir "Lituania" bids farewell to the Australian-Lithuanian Interstate Song Festival



Jonas Pocius Jnr

Unfortunately I feel I am obliged to inform the community of the bigger picture. It saddens me to report that Geelong is the LAST interstate Song Festival at which choir "Lituania" will manage to perform. The next Song Festival in 2008 will be hosted in Sydney, this journey is almost double the time to Geelong or Melbourne. I refuse to even ask most of our current noble choir members to suffer the long journey to Sydney, approx. half of the ten choir members who managed to attend the concert in Geelong, I believe, were overburdened with the responsibility of keeping choir "Lituania" alive. Despite pain, medication and financial issues, they still managed the trip and stay in Geelong.

This leaves Adelaide with its current situation. Unless choir numbers radically change Geelong is the LAST Song Festival.

I've been planning to report to the Adelaide Lithuanian community ever since Choir "Lituania" returned triumphant from their performance in Geelong Song Festival. Although only a small choir (10 members) they admirably represented the Adelaide Lithuanian community. We regrouped the entire choir in early February (2007) and began rehearsals for the year's performances. With the combined choir of around 20 members we shall continue to proudly perform at various national days and events for many years to come.



Choras LITUANIA 1999, atšventęs 50 m jubiliejų

I am disheartened by my personal attempts to "acquire" new choristers, the lack of success over the years has left me just trying to maintain the status quo and be content to let the choir retire with dignity. I therefore make one final plea to the community.

If they have anything to offer to choir "Lituania", please approach myself or the choir administrator, Vytautas Opulskis. I am personally happy to stand aside or assist a new conductor who might inject fresh vigor and energy into the choir.

Virtualioje erdveje dar vienas lietuviškas portalas. Ne pats stambiausias, ne pats didžiausias, paprastas, lietuviškas, gal kiek ir kitoks.

Imkite mus ir skaitykite.

Jis dar nėra iki galo baigtas. Su laiku papilnesime ir praturtėsime, kol kas jis mūsų, žurnalistų išmąstytas, išguldytas, ne verslo, ne pasipinigavimo tikslų sukurtas.

www.bicilyste.com

Mūsų mielus "Tėviškės Aidų" skaitytojus sveikiname su jubiliejiniais ir garbingų metų gimtadieniais.

Linkime sveikatos, geros nuotaikos, ilgų gyvenimo metų -

Teresę Jurgelaitienę 93 metų gimtadieniu sausio 24,
Stasį Tamošaitį su garbingu 80 metų jubiliejumi sausio 26 ir
Liną Prašmutą su gražiu 50 metų jubiliejumi sausio 15.



Kunigas A. Šimkus ir Teresė

Gražus paukštyčių ir vilkiukų burys



Spindulėliai

Nerami atostogų pradžia

Mano šeima

Prieš Kalėdas pasibaigė mokslo metai. Man jie ypatingi, nes aš baigiau St. Benedict pradinės mokyklos šeštą klasę. Su tėveliais svarstėme, kokią pasirinkti mokyklą. Pasirinkome Emmaus mokyklą, kurioje reikėjo laikyti stojamuosius testus. Geriausia man pasisekė matematikos testas. Iš 100 balų gavau 92 balus.

Apžiūrėjome mokyklą, klases. Ji labai didelė ir mane truputį baugina. Bijosiu pasiklysti joje. Mokykla yra toli nuo mano namų. Į mokyklą važiuosiu mokykliniu autobusu, o grįšiu tramvajumi. Jau įsigijome mokyklinę uniformą. Ji visiškai skirtinga nuo buvusios mokyklos uniformos.

Dabar džiaugiuosi vasaros atostogomis. Su šeima ir močiute, kuri atvyko iš Lietuvos, atstogavome Filipo saloje. Ten matėme pingvinus, grįžtančius iš oceano, ruonius, besilsinčius ant uolų. Man patinka maudytis jūroje ir čiuožti ant bangų su lenta. Patinka jūros potvyniai ir atoslūgiai. Tai didingas vaizdas. Visada džiaugiuosi, galėdamas atstogauti su šeima, o šį kartą ir su močiute.

Manau, kad nauji mokslo metai naujoje mokykloje bus sėkmingi.

Aidas Žilinskas

Aš turiu brolių, tėtę, mamą ir močiutę. Mes visi gerai sugyvenam. Mano brolio vardas Aidas. Praeitais metais mes ėjom mokyklon abu. Šitais metais eisiu pats vienas. Aidas eis vienas į kitą mokyklą, į septintą klasę. Aš eisiu į ketvirtą klasę.

Mes turėjome seną katiną, vardu Nėd. Jis susirgo ir numirė. Buvo labai liūdna. Jam buvo septyniolika metų.

Gintas Žilinskas

Nauji Metai

Gruodžio 31 buvo Naujų Metų balius pas mus namuose. Mes pakvietėm draugus, drauges ir gimines. Aš buvau tik viena mano amžiaus, bet gerai draugavau su visais. Baliuje buvo mano tėvai, bet nebuvo mano sesery Ramintos ir Gražinos. Raminta gyvena Adelaidėje ir buvo Sporto šventės baliuje. Gražina buvo Victor Harbor, netoli Adelaidės. Ji ten gyvens šiais metais. Pirmą mes valgėm, tada visą naktį klausomės muzikos, šokome ir dainavome. Mes žiūrėjom "fireworks" nuo namo balkono ir televizijoje kai paskelbė Naujus Metus. Man patiko mūsų Naujų Metų balius.

Mokykla

Aš negaliu sulaukti, kai šiais metais aš būsiu šeštoj klasėj, noriu būti su draugėmis ir išmolti naujų dalykų. Šiais metais aš dirbsiu mokyklos valgykloje. Šeštos klasės klasiškai "valdo" mokyklą, nes yra pradžios mokyklos paskutinieji metai - jie dėvi klases marškinėlius, kuria mokyklos pasirodymus su šokiais, užrakina ir atrakina mokyklos vartus.

Kitais metais aš lankysiu gimnaziją ir viskas bus kitaip, bet aš nesirūpinsiu apie tą, nes dar reikia užbaigti šeštą klasę.

Mano atsiekimai

Šiais metais aš mokysiuos daug dalykų. Naujas užsiėmimas bus sinkrinuotas plaukimas. Aš tęsiu šokių ir būgnų pamokas, būsiu choristė "Dainos Sambūryje" ir dainuosiu su mama "Danos Sesės" grupėje. Taip pat būsiu skautė ir lankysiu šeštadieninę lietuvišką mokyklą. Jeigu mano tautinių šokių grupė "Malūnėlis" pradės, aš norėčiau vėl šokti. Dabar aš esu vyresnė ir galiu daugiau padėti savo mamai ir tėveliui.

Judrina Kymantaitė, 11 m.

Sausio 2-9d.d. "Džiugo Tunto" skautų stovykloje - "Vytauto Didžiojo" vardu, šis gražus paukštyčių ir vilkiukų burys linksmai stovyklavo Wonga Parke, netoli Melbourne. Skautukai atšventė garbingą 60 metų lietuvių skautavimą Australijoje, kai 1947 m pirmieji imigrantai laive pradėjo skautavimą, užkrėsdami visus su savo dainavimu ir gražiais "laužais".

Iš kairės priekyje: Lukas Aras, Robertas Tigani, Nile Soliman, Lukas Balnionis, Mercedes Araitė, Viktorija Strazdauskaitė. Antroje eilėje: Paulius Skridulis, Elaina Soliman, Paulius Sadauskas, Tomas Adamavičius ir Tomas Skridulis. H.Soliman nuotrauka.

Graži lietuviška Editos ir Jono Sakalauskų šeima



Saulėtą 2007 metų, gruodžio 29 rytą, *St Pauls* bažnyčioje staiga ėmė garsiai skambėti varpai, visam miestui pranešdami apie artėjančias vestuves. Pagal tradiciją, šiek tiek pavėlavusios jaunosios nekantriai laukė jaunikis ir svečiai. Sumainius žiedelius ir parašais sutvirtinus formalumus, Editos ir Jono Sakalauskų lūpos susijungė amžinam bučiniui. Šią iškilmingą dieną kaip tik sukako lygiai devyneri metai nuo jų pažinties! Po iškilmingosios dalies, sveteliai, prie bažnyčios susituokusius barstė rožių žiedlapiais ir linkėjo jiems viso paties geriausio.

Geelongo *The Beach House* restorane prisirinko net penkiasdešimt svečių ir visi kantriai laukė jaunųjų. Tačiau ne iš karto sulaukė, nes jaunieji ilgam prisiminimui fotografavosi prie nuostabių pakrantės palmių. Pagaliau prie restorano Jono tėvai, Aldona ir Vytas, prie durų sutuoktinius pasitiko su lietuviška duona, vynu ir druska. Ilgas stalas buvo išpuoštas didžiulėm lelijom, o kiekvienam svečiui prie lėkštės puikavosi rutos šakelė.

Iškilmingo pokylio metu skambėjo prasmingos kalbos, iš kurių ypač

įsiminė jaunojo žodžiai. Susijaudinęs Jonas su džiaugsmu ir meile širdyje pakvietė Editą į Sakalauskų šeimą. Edita savo kalboje prisiminė a.a. mamytę, už kurią pakėlėme liūdesio taurę.

Laikas pralėkė tiesiog akimirksniu. Vynas liejosi per kraštus, alutis su garsu putojo, niekas nevaitojo, nebent tik nuo karščio... rankoves pasiraitojo. Užkandus vestuvinio torto, atėjo laikas jaunamartei mesti per petį savo puokštę. Onutės Gvildienės sukomponuotos, kaspinių apjuostos ružavos ir baltos rožytės, atiteko netekėjusiai Editos bendradarbei. Jauniesiems besisukant valso ritme, pagaliau ir sveteliai įsidrąsino, o geros muzikos palydimi, trypė, kad net dulkės rūko.

Valgiai dribte dribo iš lėkščių, o kiek buvo visko išragauta! Užtraukėm porai „Ilgiausių metų“ ir išlydėjom į povestuvinę kelionę į Thailandą.

Linkime, jog pagaliau, suradę vienas kitą, jie ilgai ir laimingai gyventų.

Grazina Pranauskienė

Gyvojo Rožančiaus Brolija vasario mėnesį meldžiasi, kad Nepriklausomos Lietuvos vadai išmintingai vestų Lietuvą teisingu keliu.

Pranešimas skaitytojams ir lietuviškoms organizacijoms

Pagal dabartinę piniginę sąmatą, „Tėviškės Aidai“ laikraštis baigs išleidimą apytikriai šių metų antroje pusėje. ALKF valdyba apgailestauja, kad nebegali tęsti laikraščio esamoje formoje dėl išleidimo kainų. Iš mažėjančių sutaupų nebegalima padengti iki \$6000 kasmetinio nuostolio. Skaitytojams už į priekį sumokėtas prenumeratas, pinigai bus sugražinti.

ALKF valdybos pirmininkė B. Kymantienė

Aukos „Tėviškės Aidams“

Po \$55 T. Rotcas NSW, P. Bimba, \$35 E.Šidlauskas, po \$25 S. Šabrinskas, Z. Prancūnienė, po \$20 Simučių šeima, H.D. Antanaitis, \$15 G. Baleiša, po \$5 G. Baltutytė, V. Baltutis SA, P. Aukorius Tas., H. Statkuvienė, V. Morkūnienė, J. Leknius.

Nuoširdžiai dėkojame už aukas ir kartu prisiuntusiems prenumeratą „Tėviškės Aidai“ darbuotojai

Bonegilla's Beginnings

Bonegilla's Beginnings is now available from the author. The RRP is \$24.95. Packing and postage in Australia costs an extra \$3.45, a total of \$28.40. If potential buyers e-mail me, I can discuss payment modalities.

Anybody in a position to review this book gets very special rates.
<a.smith@netspeed.com.au> http://www.fifthfleet.net

Ann Tündern-Smith, Australian Immigration History, skype: tundern

Dėl susitikimo su gamtosauginės - mokslinės ekspedicijos „Olego Truchano keliais Australijoje ir Tasmanijoje“

dalyviais 2008 m. vasario mėn. 09 d.

Asociacija „Gimtinės takas“ kartu su Šiaulių universiteto Humanitarinio fakulteto Kultūrinės antropologijos centru (ekspedicijos organizatorius ir vadovas ŠU Humanitarinio fakulteto Filosofijos katedros lektorius Jonas Nekrašius) ir kelionių organizatoriumi „Titano vartai“ 2008 m. vasario 3 - dienomis rengia gamtosauginę - mokslinę ekspediciją į Australiją ir Tasmanijos salą, tikslu aplankyti vietas, susijusias su šiauliečio alpinisto, gamtosaugininko ir fotografo Olego Truchano (1923-1972) gyvenimu ir veikla Australijoje ir Tasmanijoje, kur jis gyveno nuo 1949 m. iki 1972 m.



Olegas Truchanas
Photo Ralph Hope-Johnstone iš „the world of OLEGAS TRUCHANAS“

Olegas Truchanas gimė Šiauliuose ir mokėsi Šiaulių berniukų gimnazijoje. Buvo aktyvus buriuotojas, plaukikas ir keliautojas. Karo metais dalyvavo rezistencinėje veikloje. 1944 metais pasitraukė į Vakarų Vokietiją. Mokėsi Miuncheno UNRRA universitete. Bavarijos Alpėse žygių į kalnus metu susidomėjo fotografija ir gamtosauga. 1949 metais emigravo į Australiją, Tasmaniją, kur tyrinėjo vakarinę Tasmanijos dalį ir aktyviai dalyvavo gamtosauginėje veikloje. 1972 metais sausio 6 dieną žuvo mokslinėje ekspedicijoje, tyrinėdamas Gordono upę. Jo vardu pavadintas kalnas Vakarų Australijoje, gamtos draustinis Tasmanijoje. 1975 metais išleistas jo fotografijų albumas „Olego Truchano pasaulis“. 2006 metais sukurtas dokumentinis filmas „Laukinėje gamtoje“ apie šį Lietuvos patriotą ir gamtosaugininką.

Ekspedicija skiriama Olego Truchano 85-ųjų gimimo metinių sukakčiai.

Ekspedicijos metu bus įkopta į Tado Kosčiūškos kalną Australijoje ir Federation Peak kalną Tasmanijoje. Šių kalnų viršūnėse bus išskleistos Lietuvos trispalvė ir Šiaulių miesto savivaldybės vėliavos.

Taip pat šios ekspedicijos metu bus surengti susitikimai su Hobarto universiteto dėstytojais, lietuvių bendruomenės atstovais Australijoje ir Tasmanijoje.

Ekspedicijos metu bus renkami Australijos lietuvių prisiminimai apie Olegą Truchaną, jo gyvenimą ir gamtosauginę veiklą Tasmanijoje ir kuriamas vaizdo filmas apie Australiją ir Tasmaniją.

Surinkta medžiaga bus išleista 2008 m. rudenį planuojamoje monografijoje „Lietuvis Olegas Truchanas - Tasmanijos legenda“.

Ekspedicijoje dalyvaus 26 mokslininkai ir keliautojai iš Šiaulių, Vilniaus, Klaipėdos, Kauno, Panevėžio ir Utenos miestų.

Prašome Jūsų surasti laiko susitikti su ekspedicijos gamtosauginės-mokslinės dalyviais šių metų vasario 9 dieną.

Teodora Dilkenė,
Vykdančioji direktorė

ASOCIACIJA „GIMTINĖS TAKAS“,
A. Jakšto g. 9 - 14, LT - 01105,
Vilnius Tel/faks. (+370 5 2127575)

mob. +370 686 10113,
gimtinestakas@info.lt ;
teodora.dilkiene@gmail.com

LIETUVOS SALEZIEČIAMS 70 METŲ.

1927 metų gruodžio mėn. Vytėnuose vadovaujant Kun. Antanui Skelčiui (1884-1960) buvo atidarytas Saleziečių Tėvų vienuolynas. Saleziečiai buvo atkreipę specialų dėmesį Lietuvos Jaunimui.

Pastoviai gaunu SALEZIEČIŲ ŽINIAS. Redaktorius Alessandro Barelli SDB italas atvykęs į Lietuvą, išmokęs lietuviškai. Jam yra suteikta Lietuvos garbės pilietybė. Yra įsteigta Jėzaus Širdies Draugija. Į šią Draugiją gali įsirašyti ar būti įrašyti - gyvi ar mirę asmenys jiems patiems nežinant. Į šią Draugiją įstojus, vienkartinis nario mokestis 40 litų .

Už šiuos narius yra aukojamos Amžinos Šv. trejos mišios kas dieną.

Suintersuoti įstoti į šią Draugiją kreipkitės pas mane tel. 02 9727 3131. Yra gauta keletas numerių „Saleziečių Žinių“ su kalendoriumi.

Su malonumu Jums padėsiu persiųsti pinigus ir reikiamą informaciją.

Antanas V. Kramilius



TAUTINIŲ MAŽUMŲ IR IŠEIVIJOS
DEPARTAMENTAS PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

Sveikinimas Lietuvos valstybės atkūrimo dienos proga

Brangūs tautiečiai, vasario 16-tąją minime
90-ąsias valstybės atkūrimo metines.

Per šį laikotarpį lietuvių tautai teko iškęsti daug išbandymų ir sunkumų.
Tačiau sovietų okupacija, tremtis, priverstinė emigracija ir kitos
negandos nepalaužė mūsų tautos dvasios.

Sudėtingu istoriniu laikotarpiu užsienyje gyvenantys lietuviai
puoselėjo protėvių kalbą, papročius, kultūrą,
gynė Lietuvos interesus tarptautinėje bendruomenėje,
prisidėjo prie Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo.

Išėivijos parama ir patirtis išlieka svarbios
ir šiandienos globaliame pasaulyje, mūsų valstybei
pasitinkant naujus iššūkius, kuriant pilietinę visuomenę,
tvirtinant valstybingumą.

Nuoširdžiai sveikindami šia iškilminga proga,
linkime, jog užsienyje gyvenančių lietuvių ryšiai su Tėvyne
amžiams liktų tvirti ir gyvybingi.

Antanas Petrauskas
Generalinis direktorius

Vilnius
2008 m. vasario 16 d.

PRANEŠIMAS

L.R. Garbės konsulė Adelaidėje, Janina Vabolis OAM praneša,
kad dėl sutrikusios sveikatos ji atsisotatydina iš jai patikėtų konsulės
pareigų, Pietų Australijos, Vakarinės Australijos ir Šiaurinės
Teritorijos jurisdikcijoje nuo 2008m. sausio 30d.

Reikalui esant, kol bus paskirtas sekantis konsulas, prašome
kreiptis į L.R. Konsulatą Melbourne arba Sydnėje.

LR Konsulatas Adelaidėje.

Melbournio pensininkams ruošiami pietūs įvyks
vasario 12 dieną, 11 val., antradienį.

Kviečiame atsilankyti.

Pensininkų Sąjunga

"Talka" now pays
even more!

From as little as \$500.00
you can earn up to:

12 month	7.3%	p/a
6 month	6.6%	p/a
3 month	6.3%	p/a

talka@access.net.au

Adelaide (08) 8362 7377
Melbourne (03) 9328 3466
Sydney (02) 9782 0082

Feb 2008
7.3%

no entry or exit fees
no account keeping fees
no fees of any kind
interest paid on maturity

TALKA

"better than the bank"

Lithuanian Co-operative Credit Society "Talka" Ltd

Nepriklausomybės Šventė Canberroje

Canberros Lietuvių Bendruomenės Sąjungos valdyba maloniai kvečia
narius į Nepriklausomybės Šventės minėjimą kuris įvyks:

2008 m. sekmadienį vasario 17 dieną, 1 val. p.p. Canberra Club, West
Row, Canberra City. (Kviečiame visus rinktis nuo 12.30val. p.p.)

Šiai progai žodį tars Henrikas Antanaitis iš Melbourne. Meninę dalį
įspildys Melbourne moterų ansamblis 'Danos Sesės'.

Dėl pietų prašome registruotis pas Barbarą Šilinis tel: (02) 6288 6283
iki antradienio, vasario 12 dienos.

PRANEŠIMAS GEELONGO IR APYLINKĖS LIETUVIAMS.

Nepriklausomybės Šventės - Vasario 16-osios 90 metų jubiliejinis
minėjimas yra ruošiamas sekmadienį, vasario 17 dieną 2val. po pietų Lietuvių
Namuose Pettitt Park, Bell Post Hill.

Pamaldos 1 val. po pietų St Peter and Pauls bažnyčioje. Organizacijos
kveičiamos dalyvauti pamaldose ir minėjime su vėliavomis.

Programoje: Paskaita, sveikinimai ir meninė dalis.

Po programos, pietūs - kaina \$10.

Nuoširdžiai kviečiame visus dalyvauti! ALB Geelongo Apylinkės valdyba

VASARIO 16-OSIOS MINĖJIMAS MELBURNE

Nepriklausomybės šventės minėjimas įvyks vasario 24d.,
M L Klubo Koncertų salėje, 1.30 val., po minėjimo meninė programa.
Visus kviečiame dalyvauti.

ALB Melbourne Apylinkės Valdyba

Geelong Ethnic Broadcasters Association
and the Women's Group at 94.7 The Pulse
invite you to join in for the official launch of the

Kit for Women Creating Harmony

Saturday 16th February
at the

Morrow Theatre
51 Malop Street
(opposite GPAC)
from 2.30 - 4.00

We would love to see you in your
national costume

Please RSVP (for catering pur-
poses) by Monday 11th February

E-mail Irena on:

irena.stumbras@bigpond.com or

Phone Josine on: 0419589107



Melbournio Vaikų Darželio Informacija

Darželis pradės veikti vasario 9 (registracija 10.30-11val.), kartą per mėnesį
nuo 10-11 val. Lietuvių Namuose.

Prašome mielų bendruomenės narių, kad paaugotų sveikų naudotų žaislų
tinkamų 0-6 metų. Žaislus, gerai suvyniotus maišuose, galima palikti
sekmadieniais prie Bibliotekos. Iš anksto nuoširdžiai dėkoja mūsų mažyliui.

Dėl informacijos prašome kreiptis vedėjai Neringai mob. 0402 44 88 72
arba nlsp@bigpond.net.au

Kindergarten (registration) Feb. 9 10.30-11am, then Feb. 23, 10-11am.

Help is needed for the Melbourne Lithuanian Kindergarten with a request
from the Lithuanian community for donations of old toys in good
condition. Please leave bagged toys at Lithuanian Library or contact Neringa
for any details.

Thank you for your support.

Pranešimas Močiutėms ir seneliams - prašome pranešti
savo vaikams ir anūkam

"Gintarėlių" šokių Grupė pradės repetuoti šeštadienį vasario 23, 11val.
Lietuvių Klube, North Melbourne.

Mes turim naują, gražią, talentingą, jauną mokytoją Aldona Gaylard ir
norim, kad daug vaikučių prisijungtų prie šios grupės.

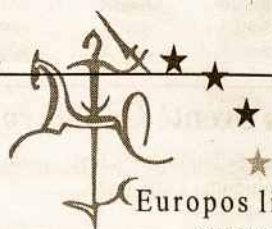
Jei turite klausimų prašau paskambinkit Ritai Čičauskaitei-Caldwell
9381 2296 (administracijos padėjėja)

Vasaros stovykla išėivių vaikams

Šią vasarą Lietuvoje organizuojame
specializuotą-educacinę stovyklą išėivių
vaikams „Klimkynės vasara“.
Stovyklos tikslas – suteikti galimybę
paviešėti tėvų ir senelių žemėje,
susipažinti su Lietuvos kultūra,
papročiais ir istorija, bendrauti gimtąja

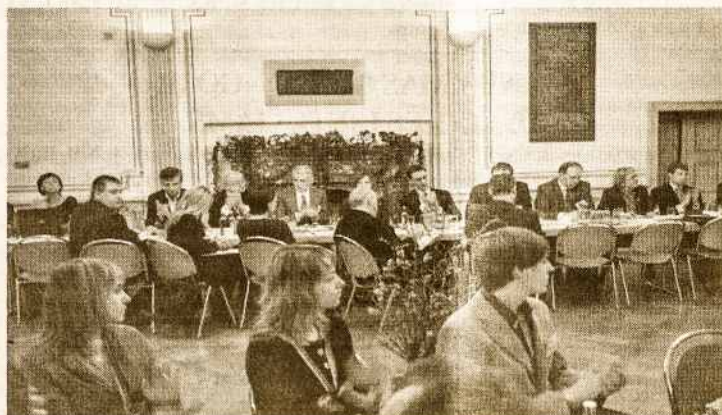
kalba ir ją tobulinti, susirasti naujų draugų ir
patirti neišdildomų lietuviškų įspūdžių.
Vaikai gyvens Klimkynės vasarvietėje,
Medžiotų namelyje (40 km nuo Vilniaus).
Daugiau informacijos www.klimkyne.lt
Pamaina stovykloje truks 10 dienų.

(nukelta į 8 psl)



Europos lietuvių kultūros centras
european lithuanian cultural centre

Europos lietuvių bendruomenių ir Lietuvos diplomatinė atstovybių vadovų susitikimas Vokietijoje



Hiutenfeldas (Vokietija), 2008 m. sausio 28 d. – Vokietijoje veikiančio Europos lietuvių kultūros centro, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Europos kraštų komisijos bei Lietuvos ambasados Vokietijoje iniciatyva, sausio 25-27 dienomis Hiutenfeldo Rennhofo pilyje įvyko precedento neturintis Europos kraštų lietuvių bendruomenių pirmininkų bei Lietuvos ambasadorių susitikimas. Lietuvos atstovybių Europoje ir čia esančių lietuvių bendruomenių bendradarbiavimą, Lietuvos įvaizdžio plėtrą bei bendrų projektų koordinavimo galimybes aptarti į renginį atvyko 70 dalyvių iš 20 Europos šalių, tuo paversdami šį renginį pirmuoju tokio pobūdžio bei masto renginiu europietiškoje lietuvių tvirtovėje – Hiutenfelde. Greta ypač gausiai susirinkusių Lietuvos ambasadorių Europoje bei jų atstovų, renginyje viešėjo Užsienio reikalų ministras Petras Vaitiekūnas, Kultūros ministerijos sekretorius Juozas Širvinskas, Seimo narys prof. Justinas Karosas bei kiti valdžios atstovai.

„Padėkite Lietuvai, ir Lietuva padės jums,“ skatino Ministras, akcentuojamas, jog Lietuva ir jos išeivija yra „neatsisajamas vienis“, kuriame abipusė parama turėtų būti nekvestionuojamas reiškinys.

Keturių bendrų sesijų metu, šalia Europos lietuvių ir Lietuvos atstovybių bendradarbiavimą puoselėjant lietuvių bei bendruomenines tradicijas bei pristatant Lietuvą užsienyje 2009-ųjų metų renginiuose, buvo aptarti pilietiškumo stiprinimo, pasirengimo 2008/2009 m. rinkimams ir kiti praktiniai lietuvių bendruomenių ir atstovybių sąveikos klausimai.

Sesijose buvo akcentuotas aktyvėjantis lietuvių bendruomenių užsienyje ir Lietuvos atstovybių bendradarbiavimas ir kartu ieškoma naujų formų lietuvių Europoje stiprinti ir Lietuvai pristatyti. Buvo pabrėžta, kad išeivija yra neįkainojamas Lietuvos turtas, kurio negalime švaistyti, o turime pasitelkti jos patirtį ir gebėjimus Lietuvos ryšiams su kitomis Europos valstybėmis stiprinti. Vienas svarbesnių aptartų uždavinių – kurti ir remti savaitgalio lituanistines mokyklas, parengti kvalifikuotas mokymo programas, pritaikytas įvairiems mokyklų tipams. Tautinių mažumų ir išeivijos departamentui buvo siūloma peržiūrėti lituanistinių mokyklų finansavimo programą ir numatyti būdus esamoms problemoms

sprešti. Bendruomenės ir atstovybės taip pat nusprendė glaudžiau bendradarbiauti skleidžiant informaciją apie grįžimo į Lietuvą, mokymosi, įsidarbinimo Lietuvoje galimybes, bei užmezgant ryšius su atsakingomis Lietuvos institucijomis supaprastinti teisinio formalumų ir biurokratinės procedūros, su kuriomis susiduria užsienyje gyvenantys Lietuvos piliečiai.

Pripažindamos, kad užsienyje gyvenančių Lietuvos piliečių poveikis šalies politinės sistemos ir politinės kultūros raidai yra pernelyg mažas, bendruomenės ir atstovybės nutarė bendradarbiauti sudarant palankias sąlygas visiems norintiems išreikšti savo politinę valią 2008/2009 m. rinkimuose. Siekiant tiesioginio ir proporcingo užsienyje gyvenančių lietuvių atstovavimo Lietuvos Respublikos Seime, buvo siūloma apsarstyti atskirų rinkimų apygardų užsienyje gyvenantiems lietuviams įsteigimo galimybę. Suvažiavimo dalyvių dėmesys taip pat buvo atkreiptas į Lietuvos istorijos ir kultūros paveldo užsienyje identifikavimo ir išsaugojimo svarbą.

Šeštadienio priešpietinių sesijų pertraukos metu visi suvažiavimo dalyviai buvo pakviesti rašyti tiesiogiai iš Lietuvos transliuojamą Nacionalinį Diktantą. Šalia gausiai susirinkusių vietinių gyventojų, lietuvių kalbos žinias patikrinti už mokyklos suolo sėdo ir užsienio reikalų ministras Petras Vaitiekūnas.

Diskusijomis pagrįstą tolimesę suvažiavimo programą lydėjo kultūrinė renginio dalis – šeštadienio vakarą svečiai buvo pakviesti į Vierheim'o mieste vykusį dailės ir fotografijų parodos „Žmonės beskaitant“ atidarymą, kuriuo tuo pačiu buvo atidaryta lietuviškoji Baltijos šalių ir Vokietijos kultūros metų 2008 programa. Parodoje, vyksiančioje iki vasario 23-os dienos, savo darbus ekspozuoja jau pripažinti bei dar tik pradedantys menininkai iš Lietuvos bei Vokietijos.

*Europos lietuvių kultūros centras
Lorscher Str. 1
D-68623 Lampertheim-Hiutenfeld
Vokietija
Direktorius: Rimas Čuplinskas*

Vasaros stovykla išeivių vaikams

(Atkelta iš 7 psl.)

Programa

1 diena- atvykimas ir susipažinimas.
2 dienos – turistinis žygis su nakvyne palapinėse. 1 diena – išvyka autobusu į Aukštaitijos nacionalinį parką (vaikai aplankys didžiausią Lietuvoje akmenį Puntuką, pasivažinės seniausią Lietuvoje geležinkelio atkarpa „šiauruku“, senovinėje sodyboje stebės kaip kepa naminė duona ir ją ragaus).
1 diena- ūkininko diena (vaikai lankysis ūkininko sodyboje ir susipažins su jos gyvenimu). 1 diena – kūrybos diena (vaikai muzikuos, pieš, lipdys, o vakare susitiks su žinomu Lietuvos kultūros veikėju). 1 diena- kulinarijos diena (vaikai susipažins su lietuviška virtuve, patys gamins ir vaišinsis populiariais lietuviškais patiekalais).
1 diena – aitvarų diena (aitvarų meistras mokys vaikus gaminti aitvarus ir juos leisti). 1 diena – Lietuvos diena (vaikai diskutuos apie Lietuvą, jos atributiką, papročius, istoriją, kultūrą).
1 diena – atsiveikinimas ir išvykimas.

Stovykloje laukiame vaikų nuo 10 iki 15 metų amžiaus.
Vienoje pamainoje atostogaus 20 vaikų (2-3 vaikai bus Lietuvoje gyvenantys lietuviai). Vaikus visą laiką prižiūrės 3 vadovai, kalbantys lietuvių ir anglų kalbomis. (išsamesnę informaciją galima gauti el paštu: klimkynesvasara@yahoo.com)
Maitinimas 3 kartus per dieną ir užkandžiai. Visomis „Klimkynės“ vasarvietės paslaugomis vaikai naudosis nemokamai.

Preliminarios pamainų datos: 06.20-06.29; 06.30-07.09; 07.10-07.19; 07.20-07.29; 07.30-08.08; 08.09-08.18 (priklausomai nuo vaikų skaičiaus ir jų poreikio - datos gali keistis).

Registracija iki 2008 metų kovo 20 dienos. Visi vaikai stovyklos metu bus apdrausti sveikatos draudimu.
10 dienų stovyklos kaina-1800 Lt (525 eurai). Kelionės į stovyklą kaina- neįskaičiuota. Už papildomą mokesį organizuosime vaiko kelionę į stovyklą ir atgal Lietuvos teritorijoje.
Dėl išsamesnės informacijos kreipkitės elpaštu: klimkynesvasara@yahoo.com

Kreipiuosi į tave...

Kreipiuosi į tave, žmogau, nes noriu tau parodyti, kad mes vieni, kad mano gyvenimas čia ir tavo - ten yra persmelktas tų pačių dvejonių. Ar žinai, kam priklausai?

Aš trokštu pasiekti tavo širdį ir suprasti, kodėl, kai grįžtu, jaučiuosi tokia viena, kodėl pamiršai, kad ir aš esu lietuvi. Man tiesiog nepakanka erdvės.

Ar žinai, kad dangus čia atrodo mažesnis? Jau seniai iš ilgesio nebeskaičiuoju žvaigždžių. Viskas pasikeis dar daugiau, kol tavęs nematysiu.

Lyja. Atrodė, niekada nepripiršiu, net ir kūnas keičiasi. Laikas bėga, ir širdis neklauso, sunku prisiminti, kas man buvo taip artima.

Gaila, neprisimena vaikai... jų vaikystė sustingo čia. Raidės nenoriai gula ant popieriaus lapo - gal galima rašyti angliškai? Kodėl mane atstūmei? Kodėl man nedavei galimybės ieškoti? Mūsų čia tiek daug, o Lietuvos tiek mažai.

Pamokos tęsiasi trumpai. Prabėga trys valandos, o raidės tyliai šaiposi.

Aš noriu sugrįžti namo. Tu nedelsdamas parodyk man, kaip grįžti. Nespėsiu, laiko mažai. Aš dar neišsiaiškinu savo pačios priežastį.

Tau norėjau parodyti tiesą. Apie prarastą kartą. Apie kartą, kurią išskyrė sienos ir taisyklės. Ir ji nebeužaugo tau, ji nebesupras tavęs ir tavo kalbos. Padėk! Aš negaliu prisipažinti sau, kad nėra išeičių. Kodėl gyvenant kitam žemės lopinėly iš manęs atėmė teisę mylėti savo tautą?

Sunkūs, ilgi, besikartojantys sakiniai...aš irgi moku mylėti. Ne tik

pinigus, žmones. Ilgesys priverčia išmokti žmogiskumo. Dabar žinau, ką turėjau prarasti tam, kad suprasciau - privalau išlikti lietuvi.

Atnešu tau tikras minutes džiaugsmo. Kiekviena fotografija, kiekvienas laiškėlis - tai mūsų įrodymas, kad pasilįgta. Šventiniais rūbais apsitarę suaugusieji ir aplink kaklus apsisukę mažiukai. Tiesiog myli. Šios akimirkos neapgaus, pamatysi, ką iš tikrųjų jaučiame savo Tėvynei.

Noriu apkabinti tave, žmogau. Nes švelnumas yra tai, ko išmokau. Antraip, žinau, čia neišliksiu. Niekaip nepriprantu prie svetimų žodžių, todėl atiduok man teisę pažinti savo kultūrą ir kalbą. Atiduok mažiesiems teisę žinoti, iš kur jie. Kai išmoksi savąsias pamokas, pažadu, pasidalinsiu su tavimi. tik leisk man pabūti.

Vieną rytą išlipsiu iš lėktuvo ir pabučiuosiu savo žemę. Važiudama per bundantį Vilnių žinosiu, kad grįžtu visam. Šalia manęs sėdėsi tu, ir aš laikysiu tavo ranką. Ir mūsų širdys tykia viena kitai pripažins meilę. Tikiuosi, manęs sulauksi.

Pasiūgau, iš visos širdies pasiūgau...

Noriu padėkoti: Savo didelei šeimai Lietuvoje, nes jie yra mano stiprybė. Savo vyrui, nes jis išmokė mane mylėti besąlygiškai. Savo šeimai Airijoje, nes jie priėmė mane tokia, kokia aš esu. Draugams Lietuvoje, nes jie sustabdė laiką, kai grįžtu, jaučiuosi, lyg būtume išsiskyrę vakar. Draugams Airijoje, nes jie man padėjo atrasti tikrąsias vertybes.

Airijos lietuvių bendruomenei ir jos aktyvui, kad priėmė mane į savo ratą.

Lituanistinėms mokyklėlėms Airijoje, nes jos atnešė lietuvių kalbos dovaną vaikams; o vaikiams nes jie vis myli...

Aukos Parapijai

Po \$5 I. Baleišis, O. Bratiškienė, O. Skimbirauskienė, po \$10 V.D. Sparvelis, A. Tamašauskienė, B.O. Vitkauskas, F. Gužas, D. Lynikienė, R. Čelna ir S. Raštutis, V. Pumputis, po \$15 P. Vaitukaitis, po \$20 L. Ramanauskas, A. Vaičiūnis, M. Sazenis, M. Igaunienė, S.I. Tamošaitis, R. Kaunas, P.D. Baltutis, L. Braniškienė, V. Kukaitis, L.O. Prašmutai, V. Talačka, H.D. Antanaičiai, po \$25 G.E. Klejus, S. Pikelienė, J. Karla, J.M. Vaitkus, R.S. Šmitas, V. Koženiauskienė, P.J. Mičiuliai, J. Kemeža, T. Jurgelaitienė, A. Vyšniauskienė, V. Gabrijaitis, V. Mačiulis, po \$30 D. Simankevičienė, R.

Česna, E. Dainutienė, po \$35 J. Šneideris, po \$50 I. Jokubauskas, A.F. Sadauskas, J. Leknius, V. Morkūnienė, J. Krikščūnaitis, A.N. Kairaitis, I.O.Dwyer, H.D. Kaladė, A.E. Tomkins, V. Danius, O. Binkus, E.A. Šurna, J. Bruožis, J. Sarapiniene, A. Gabas, H. Lenk, G. Varanius, D.R. Strunga, B.E. Smalorius, L.H. Ray, M. Miliauskienė, M. Prašmutienė, J. Bartašius ir B. Staugaitis, D.E. Sadauskas, po \$55 D. Gaylard, R. Vaičiūnis, po \$60 E.E. Marganavičius, Z. Prašmutaitė, po \$100 P.N. Šalkūnas, A.J. Jankevičius, \$105 J. Kirša, \$125 Z. Mackevičius, \$150 Vaičiuliai.

Dėkojame už aukas.
Thank you kindly for your support.
Melbourn Parapijos Tarybos Valdyba